

Απαντήσεις

1η δραστηριότητα

A1.

α.

- Η μουσική είναι μέσο έκφρασης που καλύπτει όλο το φάσμα των συναισθημάτων.
- Απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους.
- Είναι αποτελεσματική ακόμα και σε περιπτώσεις ή συνθήκες, στις οποίες ο παραδοσιακός γλωσσικός κώδικας δεν μπορεί να ανταποκριθεί.

β.

Ενδεικτικά:

Επίκληση στη λογική:

- 3η παράγραφος – Τεκμήριο – Ιστορικό παράδειγμα (αναφορά στους αρχαίους Έλληνες)
- 3η παράγραφος – Τεκμήριο – Επιστημονικές μελέτες

Επίκληση στο συναίσθημα:

- 1η παράγραφος – Ρητορικές ερωτήσεις (“Θα μπορούσαμε ... τηλεόραση;”)

2η δραστηριότητα

A2.

Ενδεικτικά:

α.

Ο παλμός της μουσικής μας

β.

- **Αιτιολόγηση:** “Η μουσική ... μας χαρακτηρίζουν”.
- **Παραδείγματα:** “Τζαζ, ροκ, ... παραδοσιακή, συρτάκι”.

1 – β

2 – β

3 – α

3η δραστηριότητα

A3.

Άρθρο γνώμης

Τίτλος

Ρηματικά πρόσωπα: α + γ

Ζητούμενο 1: Προσφορά της μουσικής στον άνθρωπο

Ενδεικτικά:

- Έκφραση σκέψεων και συναισθημάτων
- Χαλαρώνει τον άνθρωπο και τον βοηθά σε δύσκολες συναισθηματικές καταστάσεις
- Απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και αποτελεί μέσο γνήσιας ψυχαγωγίας

Ζητούμενο 2: Γιατί θεωρείται γλώσσα παγκόσμιας επικοινωνίας;

- Παγκόσμια γλώσσα ανεξάρτητα από καταγωγή, γλώσσα, θρησκεία.
- Στοιχείο πολιτισμού και επικοινωνίας των λαών.
- Χρησιμοποιείται ως ενοποιητικό μέσο για την αντιμετώπιση συγκρούσεων και διχασμών.

1η δραστηριότητα

B1.

Πρόσωπα: ποιητικό υποκείμενο + διαβάτης + παιδιά

Χώρος: Εσωτερικό σπιτιού + κήπος

Χρόνος: Νύχτα

Κεντρικό γεγονός: Το ποιητικό υποκείμενο ακούει ένα βράδυ έναν διαβάτη να τραγουδά, γεγονός που το κάνει να θυμάται το παρελθόν του.

Επίδραση στο ποιητικό υποκείμενο:

- Προσπαθεί να θυμηθεί πού έχει ακούσει το τραγούδι.
- Του ξυπνά αναμνήσεις από το παρελθόν.
- Όταν παύει να το ακούει προβληματίζεται για το μέλλον.

Τέλος ιστορίας: Όταν σταματά να ακούγεται το τραγούδι με την απομάκρυνση του διαβάτη, το ποιητικό υποκείμενο αρχίζει να προβληματίζεται για το μέλλον.

2η δραστηριότητα

α.

Α πληθυντικό: “σαν ήμασταν ... βασιλικό πεπρωμένο”

– Το ποιητικό υποκείμενο εντάσσει και τον εαυτό του σε μια κατηγορία ανθρώπων που αναπολούν το παρελθόν.

Α ενικό: “κι εγώ ... στα ρολόγια”

– Το ποιητικό υποκείμενο μιλά σε εξομολογητικό τόνο για τις προσωπικές του εμπειρίες.

Β ενικό: “Πού έχεις ... δε θυμάσαι”

– Το ποιητικό υποκείμενο απευθύνεται στον αναγνώστη, δίνοντας έτσι διαλογικό χαρακτήρα το ποίημα.

β.

Εικόνα: “Ώσπου μια ... δρόμο τραγουδώντας”

Μεταφορά: “Η σιωπή ... πιο δίκαιο”

Παρομοίωση: “Τα κάγκελα ... αφήνουν έξω”

3η δραστηριότητα

Ενδεικτικά

Συναισθήματα:

Προβληματισμός: «άχαρες μέρες που φύγατε κι όμως αφήσατε μια ανάμνηση συγκινητική»

Άγχος, Αγωνία για το μέλλον: «Κι άξαφνα σε ... το τραγούδι σβήνει.»

Σύγκριση με την αισιοδοξία που είχαν ως παιδιά + Αντίθεση ανάμεσα στην ελπίδα για το μέλλον και τα συναισθήματα που βιώνουν στο παρόν.